

РЕШЕНИЕ

№ 436

гр. София, 26.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 27.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4448** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203-207 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба вх.№ 16090/11.05.2021 г., депозирана от ЕТ "Елпин трейд-Елена Николова" със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], ЕИК по Булстат:[ЕИК], чрез адв.З. и адв.З., срещу Националната агенция за приходите, [населено място], [улица], с цена на иска 48 000 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди от мълчалив отказ на Директора на Териториална дирекция на НАП-гр.С. за произнасяне по Искане за прихващане и възстановяване /И./ вх.№ 34-00-344/03.12.2020 г. отменен по административен ред с Решение № 193/04.02.2021 г. на Директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" [населено място] при ЦУ на НАП.

В исквата молба се твърди, че причинените вреди произтичат от незаконосъобразния мълчалив отказ на Директора на ТД на НАП-гр.С. за произнасяне по И. вх.№ 34-00-344/03.12.2020 г., отменен с Решение № 193/04.02.2021 г. на Директора на дирекция ОДОП-гр.С.. Имуствените вреди се изразяват в заплатени разходи за адвокат, за осъществяване на защита и осъществяване на процесуално представителство по обжалване на искането за прихващане и възстановяване пред Директора на дирекция ОДОП. Подробни съображения за претендираната сума ищецът излага в депозираната искова молба. Представя доказателства – Договор за

правна защита и съдействие от 12.01.2021 г., фактура № 330/12.01.2021 г., включително и банково извлечение от 13.01.2021 г. от адвокатското дружество за заплатената сума в размер на 48 000 лв. с ДДС. В с.з. ищецът не се явява, не изпраща представител, а процесуалните му представители са депозирали становище и молба от 27.10.2022 г., с която от Съда се иска да уважи депозирания искова молба по изложените в нея съображения. Претендират се сторените по делото разноски, съгласно представен списък.

Препис от исквата молба е връчен на ответника за отговор. В срока по чл.131 ГПК, е постъпил отговор от Националната агенция за приходите, в който се излага становище за недопустимост на исквата претенция, и при условията на алтернативност се излагат съображения за неоснователност и недоказаност на същата, като подробни съображения в тази насока са изложени в депозирания отговор. В с.з. ответникът чрез юк.Р. моли Съда да отхвърли предявената искова молба, като неоснователна и недоказана по съображения, подробно изложени в депозирания по делото отговор по исквата молба. Отправя възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура чрез прокурор Д. дава заключение за неоснователност и недоказаност на исквата молба и моли Съда да отхвърли същата.

След преценка на събраните по делото доказателства Съдът намира за установено следното от фактическа страна:

С Решение № 3105 от 09.05.2019 г. на АССГ, постановено по адм.дело № 6549/2018 г., е уважена искова претенция на ЕТ "Елпин трейд-Елена Николова" срещу НАП по реда на чл.1, ал.1 ЗОДОВ. Със съдебното решение НАП е осъдена да заплати на ЕТ "Елпин трейд-Елена Николова" обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 6 242 829.40 лв., представляващо неустойка по Договор от 05.01.2006 г. за покупко-продажба на стоки, сключен между ЕТ "Елпин трейд-Елена Николова" и френското дружество "Аликорн", присъдена с Решение от 07.09.2016 г. на Арбитражен съд-гр.С., постановено по арб.дело от 02.08.2016 г., заедно със законните лихви от предявяване на исквата молба – 25.11.2014 г. до окончателното изплащане на сумата. Исковата претенция е отхвърлена като неоснователна и недоказана в частта относно искането за присъждане на обезщетение за пропуснати ползи от неосъществени приходи, в размер на 2 334 000 лв., ведно със законната лихва от завеждане на исквата молба /25.11.2014 г./, както и 1 072 654.44 лв., лихви за забава върху главницата, от датата на настъпване на имуществените вреди – 04.06.2010 г. до датата на подаване на исквата молба; в частта относно претърпяна загуба, в размер на 28 953.46 лв. от датата на издаване на РА №[ЕИК]/04.06.2010 г., до датата на завеждане на исквата молба – 25.11.2014 г., представляваща лихва за забава върху сумата от 63 000 лв., запорирана в банкова сметка на търговеца. С съдебното решение НАП е осъдена да заплати на ЕТ "Елпин трейд-Елена Николова" разноски по делото, включително и адвокатско възнаграждение в размер на 116 670 лв.

Така постановеното съдебно решение е обжалвано пред ВАС, който с Решение № 13077 от 21.10.2022 г., постановено по адм.дело № 9617/2019 г., го е оставил в сила и и осъдил НАП да заплати на ЕТ "Елпин трейд-Елена Николова" разноските по касационното производство пред ВАС в размер на 57 025 лв. Във връзка с тези две съдебни решения е издаден Изпълнителен лист от 30.10.2020 г. на ЕТ "Елпин трейд-Елена Николова", с който НАП е осъдена на заплати на ЕТ "Елпин трейд-Елена

Николова" следните суми: в размер на 6 242 829.40 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди, представляващо неустойка по договор от 05.01.2006 г. за покупко-продажба на стоки, сключен между ЕТ "Елпин Трейд – Елена Николова" и френското дружество "Аликорн"; в размер на 116 670 лв., представляваща разноски за водене на съдебното производство по ЗОДОВ, и в размер на 57 025.00 лв., представляваща съдебно-деловодни разноски за касационно производство.

В тази връзка ЕТ "Елпин трейд-Елена Николова" е подал И. вх.№ 34-00-344/03.12.2020 г., с което е поискал от НАП възстановяване на сума в общ размер на 6 416 524.40 лв., представляваща главница и лихви по Изпълнителен лист от 30.10.2020 г. В законоустановения срок Директорът на ТД на НАП-гр.С. не се е произнесъл, поради което е формиран мълчалив отказ.

Този мълчалив отказ е обжалван до Директора на дирекция ОДОП-гр.С. при ЦУ на НАП, и същият с Решение № 193/04.02.2021 г. е отменен, като преписката е върната на компетентния орган по приходите при ТД на НАП-гр.С. за извършване проверка на установените факти и обстоятелства и произнасяне по същество по И. вх.№ 34-00-344/03.12.2020 г. В хода на административното обжалване на мълчаливия отказ ЕТ "Елпин трейд-Елена Николова" е сключил Договор за правна защита и съдействие от 12.01.2021 г. с Адвокатско дружество "З. З.", с който адвокатското дружество се ангажира да осъществи процесуално представителство пред дирекция ОДОП-гр.С. във връзка с обжалване на указания мълчалив отказ. Уговорено е ЕТ "Елпин трейд-Елена Николова" да заплати адвокатско възнаграждение в размер на 48 000 лв. с ДДС. Издадена е фактура № 0...330/12.01.2021 г. от Адвокатско дружество "З. З." с получател ЕТ "Елпин трейд-Елена Николова", с основание: "проц.представ.пред ОДОП-С. ЦУ на НАП във вр. с обж. на мълчалив отказ за произнасяне по искане за прихв. и възст. вх.№ 34-00-344/03.12.2020 г.", с отразена сума 48 000 лв. с ДДС. Към фактурата е представен банково извлечение от Първа инвестиционна банка АД, в което е посочен договор за правна защита 11.01.2021 г. за с-ка на ЕТ "Елпин трейд-Елена Николова".

С писмо изх.№ 34-00-344#8/05.02.2021 г. ТД на НАП-гр.С. е уведомила ЕТ "Елпин трейд-Елена Николова", че разпоредбата на чл.129, ал.5, т.3 ДОПК, с която е регламентирана процедурата по прихващането или възстановяването на присъдени суми, обезщетения и разноски е отменена, считано от 01.01.2016 г., поради което и възможността за възстановяване и прихващане по реда на чл.129, ал.5, т.3 ДОПК на присъдени разноски отпада. Посочено е, че претендираните от ищеца суми имат характер на частно вземане и съгласно действащата нормативна уредба не могат да бъдат предмет на производство по реда на чл.129 ДОПК, а изплащането им се извършва по реда на чл.519, ал.2 ГПК /л.46/.

Съгласно служебна бележка изх.№ 34-00-344#16/19.10.2022 г., след проверка в ИС "Контрол" на НАП е установено, че ЕТ "Елпин трейд-Елена Николова" е упражнил право на приспадане на данъчен кредит по фактура № 330/12.01.2021 г., издадена от Адвокатско дружество "З. и З.". Посочено е, че фактурата е включена в Дневник за покупки и в подадена СД по ЗДДС за данъчен период м.януари 2021 г. На ЕТ "Елпин трейд-Елена Николова" е извършена проверка по прихващане и възстановяване, приключила с А. № П-22221721063066-004-001/29.04.2022 г., с който на му е възстановен ДДС в размер на 8 000 лв. по цитираната фактура /л.83/.

С Платежно нареждане от 14.04.2021 г. претендираните суми по издадения Изпълнителен лист от 30.10.2020 г. са изплатени, а именно сума в общ размер на 10

463 987.30 лв. с основание съдебни разноски и лихва АД 9617/2019 г. на ВАС /л.45/.
Към доказателствения материал по делото се приобщиха следните писмени доказателства:

Представени от ищеца: в с.з. с молба от 26.05.2022 г. – Изпълнителен лист от 30.10.2020 г., издаден от АССГ, Решение № 3105 от 05.09.2019 г. на АССГ по адм.дело № 6549/2018 г. и Решение № 13077 от 21.10.2020 г. на ВАС по адм. дело № 9617/2019 г. /л.52/; със Становище от 07.06.2022 г. /л.70/.

Представени от ответника: с отговора на исковата молба /л.37/; с молба от 20.10.2022 г. /л.82/; с молба от 27.10.2022 г. /л.93/.

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Исковата молба е предявена в петгодишния давностен срок от влизане в сила на Решение № 193/04.02.2021 г. на Директора на дирекция ОДОП-гр.С. при ЦУ на НАП, с което е отменен мълчаливият отказ на Директора на ТД на НАП-гр.С. по И. вх.№ 34-00-344/03.12.2020 г. Предявена е от легитимиран субект – адресат на отменения акт, от който се претендира обезщетение за имуществени вреди, и при наличие на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима по смисъла на чл.204, ал.1 вр. чл.203 АПК.

Разгледана по същество е частично основателна.

Съобразно установените правила в чл.19 от Закона за Националната агенция за приходите /ЗНАП/, агенцията отговаря за вредите, причинени на физически и юридически лица от незаконни актове, действия или бездействия на нейни органи и служители при или по повод изпълнение на дейността им. Обезщетения за вреди от незаконни актове, действия или бездействия може да бъдат претендирани след тяхната отмяна. Отговорността на НАП обхваща всички имуществени и неимуществени вреди и пропуснати ползи и се реализира по реда, предвиден в ЗОДОВ.

По силата на чл.1, ал.1 ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на гражданите и юридическите лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне право на иск за обезщетение е необходимо да са налице няколко кумулативни предпоставки, а именно: вреда - имуществена или неимуществена; незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнението на административна дейност; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието и настъпилата вреда. Под вреда следва да се разбира отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно защитените от правото имуществени и неимуществени интереси на увредения, а под "пряка и непосредствена" - тази вреда, която следва закономерно от незаконосъобразния акт, действие или бездействие на компетентния административен орган по силата на безусловно необходимата връзка между тях. При липсата на който и да е от елементите на фактическия състав не може да се реализира отговорността по чл.203 АПК във вр. с чл.1 ЗОДОВ.

По делото е установена първата предпоставка – незаконосъобразен мълчалив отказ, отменен по административен ред с Решение № 193/04.02.2021 г. на Директора на дирекция ОДОП-гр.С. при ЦУ на НАП на основание чл.129, ал.7 вр. чл.155, ал.1 вр.

чл.155, ал.2 ДОПК. Съгласно чл.129, ал.7 ДОПК актовете за прихващане и възстановяване се обжалват по реда за обжалване на ревизионните актове. На незаконосъобразен административен акт е приравнен и мълчаливият отказ за издаване на такъв, както е в случая.

По делото няма спор за факти, включително и че на ЕТ "Елпин трейд-Елена Николова" се дължат определени суми, съгласно издаден Изпълнителен лист от 30.10.2020 г. Не е спорно и че ищецът е депозирал искане за прихващане и възстановяване, по което не е получил отговор. Такъв е получен след издаване на Решение № 193/04.02.2021 г. на Директора на дирекция ОДОП-гр.С. при ЦУ на НАП. Прихващането и възстановяването на суми, подлежащи на възстановяване, съгласно данъчното и осигурителното законодателство са уредени в нормите на чл.128 и сл. ДОПК. Според чл.128, ал.1 ДОПК недължимо платени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и суми, подлежащи на възстановяване, съгласно данъчното или осигурителното законодателство от НАП, се прихващат от органите по приходите за погасяване на изискуеми публични вземания, събирани от НАП. Разпоредбата на чл.129, ал.5, т.3 ДОПК е регламентирана процедурата по прихващане или възстановяване на присъдени суми, обезщетения и разноски, е отменена, считано от 01.01.2016 г. С последното изменение, обн.ДВ, бр. 94/2015 г., възможността за възстановяване и прихващане по реда на чл.129, ал.5, т.3 ДОПК отпада. В тази връзка Директорът на дирекция ОДОП е указал, че органите по приходите следва да преценят дали да се произнесат с А. по реда на чл.129 ДОПК, в което изрично да възстановят претендираните суми, или мотивирано да откажат такова възстановяване. В случай, че претендираните суми имат характер на частно вземане и предвид действащата нормативна уредба, те не могат да са предмет на производството по чл.129 ДОПК, а са по реда на ГПК, отново органите по приходите дължат произнасяне, като се укаже на лицето, подало И., че следва да предяви искането за възстановяване на присъдените му суми, съобразявайки се с изискванията на чл.519 ГПК. Тази норма предвижда изплащането да се извършва от предвидения за това кредит от бюджета на НАП, според реда на чл.519, ал.2 ГПК. С мотивите на решението на Директора на дирекция ОДОП е указано, че нормата на чл.519 ГПК създава процедура за изпълнение срещу държавни учреждения във всички хипотези на ликвидни и изискуеми вземания от паричен характер, включително и разноски. При така установеното административният орган е приел, че искането за отмяна на мълчаливия отказ за издаване на индивидуален административен акт е основателно и е върнал административната преписка на ТД на НАП-гр.С. за възлагане на нова проверка, като бъдат изпълнени указанията по прилагане на закона, изложени в отменителното решение.

Не е спорно по делото, че непосредствено след издаване на Решение № 193/04.02.2021 г. на Директора на дирекция ОДОП, на 05.02.2021 г. дружеството е уведомено, че редът за изплащане на претендираните суми е по ГПК предвид отмяната на чл.129, ал.5, т.3 ДОПК, както и че ТД на НАП-гр.С. е третостепенен разпоредител с бюджет, и необходимите средства за изплащане по издадения изпълнителен лист са заявени пред висшестоящия разпоредител с бюджет с цел осигуряването им в бюджета за 2021 г.

Ищецът претендира заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди вследствие отмяната на мълчаливия отказ на Директора на ТД на НАП за

произнасяне по депозираното И. с индивидуален административен акт. Безспорно в производството по обжалване на процесния мълчалив отказ ищецът е претърпял имуществени вреди, изразяващи се в направени разноски за адвокатско възнаграждение в административното производство по обжалване. Независимо от липсата на нормативно установено задължение за процесуално представителство при обжалване на актовете по административен ред, адвокатската защита при атакуване законосъобразността на А. или на отказ за издаване на такъв се явява нормален и присъщ разход за обезпечаване на успешния изход на спора и в тази връзка вредите се явяват пряка и непосредствена последица от отменения като незаконосъобразен мълчалив отказ. Това е така, тъй като намаляването на имуществото на ищеца вследствие на заплатена сума за адвокатско възнаграждение е в пряка причинно-следствена връзка с отменения като незаконосъобразен мълчалив отказ от издаването на индивидуален административен акт – А. или отказ за издаването му (Решение № 5514 от 10.05.2016 г. на ВАС по адм.дело № 8843/2015 г.). В тази връзка неосновано и необосновано се явява релевираното от ответника възражение за липса на причинно-следствена връзка.

Според чл.4 ЗОДОВ държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждащото действие. Съдът намира, че ищецът не би заплатил адвокатско възнаграждение и заплатените за това суми не биха представлявали вреда за него, ако е бил издаден Акт за прихващане или възстановяване или изричен отказ, с който същият да бъде уведомен по какъв ред следва да претендира сумите по издадения му изпълнителен лист срещу НАП. Съгласно установената съдебна практика доказателствата за сключване на договор за правна защита и съдействие следва да бъдат приложение по съответното административно производство, за да се установи по безспорен начин съществуването на казуалната връзка между плащане на възнаграждението и защитата срещу съответния административен акт - в този смисъл Решение № 7853 от 12.06.2018 г. на ВАС по адм.дело № 5625/2017 г. При така установеното Съдът счита за безспорно установена казуалната връзка между извършеното плащане на адвокатското възнаграждение от страна на ищеца и осъществената защита.

От представените с исковата молба доказателства е видно, че на 13.01.2021 г. е извършен превод на сумата в размер на 48 000 лв. по сметката на Адвокатско "З. и З." /л.17/ във връзка с фактура, издадена на основание Договор за правна помощ и съдействие от 12.01.2021 г. /л.15/. В същата като основание е посочено процесуално представителство пред ОДОП С. ЦУ на НАП във вр. с обжалване на мълчалив отказ за произнасяне за прихв. и възст. вх.№ 34-00-344/03.12.2020 г. Този факт се доказва и безспорно от представен по делото А. № П-22221721063066-004-001/29.04.2022 г., с който на ищеца е възстановен претендирания ДДС в размер на 8 000 лв. по същата фактура № 330/12.01.20221 г. със стойност 40 000 лв., издадена от Адвокатско дружество "З. и З." за заплатеното адвокатско възнаграждение във връзка с обжалване на отменения по административен ред мълчалив отказ /л.84/.

В този смисъл е и константната съдебна практика на ВКС: Решение № 248 от 04.06.2009 г. по гр.дело № 4808/2007 г., Решение № 355 от 03.08.2010 г. по гр.дело № 1651/2009 г., Решение № 126 от 10.05.2010 г. по гр.дело № 66/2009 г., Решение № 586 от 16.05.2011 г. по гр.дело № 1486/2009 г., Решение № 781 от 30.11.2010 г. по гр.дело № 511/2010 г. и др.

Неоснователно е отправеното възражение на ответника за недостоверност на представения Договор за правна защита и съдействие от 12.01.2021 г. Договорът представлява частен документ, поради което може да служи за доказателство, че е подписан от лицата, сочени като страни. В случая обаче се доказва и че отразените обстоятелства действително са се осъществили, Както вече бе посочено, съгласно т.1 от Тълкувателно решение № 6/2012 г. по тълк.дело № 6/2012 г. на ВКС, разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато

страната е заплатила възнаграждение и в договора е описан начинът на плащане. Когато плащането на адвокатското възнаграждение е по банков път, се представят доказателства за извършеното плащане, а когато е в брой - вписването за направеното плащане в брой в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка - в този смисъл Решение № 12924 от 27.10.2017 г. на ВАС по адм.дело № 9302/2016 г. и Решение № 9779 от 21.07.2017 г. на ВАС по адм.дело № 9012/2016 г. С чл.1 на разглеждания договор доверителят се задължава да заплати на довереника адвокатско възнаграждение в размер на 48 000 лв. с ДДС, а съгласно чл.2 така уговореното възнаграждение се заплаща по банков път, по посочена банкова сметка - Титуляр Адвокатско дружество "З. и З.", Банка П. АД, с посочен IBAN:[банкова сметка] и BIC: FINVBGSF /л.52/. От представеното платежно нареждане и банково извлечение безспорно се установява, че сумата е внесена по посочената банкова сметка. Установява се, че заплащането на адвокатското възнаграждение е извършено на 12.01.2021 г., а съгласно представения отчет по сметка от П. АД сумата е постъпила на 13.01.2021 г. по сметката на Адвокатско дружество "З. и З." /л.16/. Жалбата срещу мълчаливия отказ е депозирана на 14.01.2021 г. от адв.З. и адв.З., към същата е представено адвокатско пълномощно, договор за правна помощ, фактура и банково извлечение - обстоятелства, които не са спорни по делото.

Неоснователно е релевираното от ответника възражение за липса на предвидимост на резултата от обжалването. В исковата молба обосновано се твърди, че изходът на едно производство е несигурен, но не налага извод, че лицето, направило разноски в това производство, не би могло да очаква възстановяването им. Точно обратното – принципът на справедливостта и пълноценен достъп до съд налагат реално сторените необходими разноски за адвокатско възнаграждение да бъдат заплатени от неизправната страна, която с действията си е дала повод за инициране на съответната процедура. В случай че се приеме противното – че липсата на сигурност за изхода на спора в едно производство при иницирането му е пречка да бъде претендирана репарация на разходите на ищеца, това би означавало да се изключи изобщо правото на обжалвания на разноски, както и на основни правни принципи. Ето защо на ищеца следва да се присъди обезщетение за сторените от него разноски при обжалването на отказа по административен ред.

Основателно обаче се явява релевираното възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Видно е от издадения изпълнителен лист от 30.10.2020 г., че НАП е осъдена да заплати на ЕТ "Елпин трейд-Елена Николова" сумата в общ размер на 6 416 524.40 лв. Съгласно чл.8, ал.1, т.6 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в сила към онзи момент /изм. и доп. ДВ, бр.68/2020 г./, за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела с определен материален интерес, при интерес от 1 000 000 лв. до 10 000 000 лв. възнаграждението е 12 530 лв. плюс 0,3 % за горницата над 1 000 000 лв. При материален интерес 6 416 524.40 лв. минималният размер на дължимото адвокатско възнаграждение е в размер на 28 779.57 лв. В тази връзка исковата претенция следва да бъде уважена до този размер, като за сумата над 28 779.57 лв. следва да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

При наличието на пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт и настъпилата вреда, исковата претенция за причинени имуществени вреди следва да бъде частично уважена. Основателна се явява и претенцията за законната лихва за забава върху претендираната главница. В тази връзка неоснователно се явява отправеното от ответника в тази насока възражение. Съгласно т.4 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г. на ВКС ОСГК по тълк.дело № 3/2004 г., при незаконосъобразни административни актове началният момент на забавата и съответно дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението е моментът на влизане в сила на решението, с което е отменен съответния незаконосъобразен административен акт. В процесния случай претенцията за законната лихва за забава е заявена от датата на подаване на исковата молба, при субсидиарно прилагане на

чл.86 ЗЗД. К. характер на лихвата върху обезщетението по ЗОДОВ не налага нейното предявяване да отговаря на изискванията в чл.129 ГПК за самостоятелен акцесорен иск, но е необходимо ищецът да я поиска като законна лихва, което е сторил в случая. Когато при иск за обезщетение по ЗОДОВ ищецът посочи, че претендира законна лихва от завеждане на исковата молба, тогава Съдът е обвързан с искането му и ще е недопустимо да присъжда законната лихва от по-ранен момент - Решение № 54 от 13.06.2017 г. на ВКС по гр.дело № 2755/2016 г.

Предявеният от ЕТ "Елпин трейд-Елена Николова" иск следва да бъде частично уважен за сумата от 28 779.57 лв., а за разликата над тази сума до размера на предявения иск от 48 000 лв. исковата претенция следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора и своевременното направеното искане от ищеца, в полза на последния следва да се присъдят претендираните разноски, съгласно представен по делото списък в общ размер на 2 389 лв., от които 2 364 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение и 25 лв. за държавна такса. Ответникът отправи възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение по делото. Съгласно чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, дължимото адвокатско възнаграждение при иск в размер на 48 000 лв., е 4 490 лв. Поради което неоснователно се явява отправеното от ответника възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и същото не следва да се редуцира. В зависимост от уважената част от иска и на основание чл.10, ал.3, изр. второ ЗОДОВ на ищеца следва да се присъдят разноски в общ размер на 1 432.38 лв.

Ответникът своевременно отправи искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. На основание чл.10, ал.4 ЗОДОВ ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. на основание чл.37 от Закона за правната помощ вр. чл.25, ал.1 от Наредбата за правна помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 203 и сл. от АПК, Административен съд-София град

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите, [населено място], [улица], да заплати на ЕТ "Елпин трейд-Елена Николова" със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], ЕИК по Булстат:[ЕИК], обезщетение за причинени имуществени вреди в размер на 28 779.57 лв. (двадесет и осем хиляди седемстотин седемдесет и девет лева и 57 ст.), произтичащи от мълчалив отказ на Директора на ТД на НАП-гр.С. за произнасяне по Искане за прихващане и възстановяване вх.№ 34-00-344/03.12.2020 г. отменен с Решение № 193/04.02.2021 г. на Директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" [населено място] при ЦУ на НАП, ведно със законната лихва върху посочената сума, считано от датата на предявяване на иска до окончателното и изплащане.

ОТХВЪРЛЯ иска на ЕТ "Елпин трейд-Елена Николова" със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], ЕИК по Булстат:[ЕИК], срещу Националната агенция за приходите, [населено място], [улица], за разликата над 28 779.57 лв. до 48 000 лв.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите, [населено място], [улица], да заплати на ЕТ "Елпин трейд-Елена Николова" със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], ЕИК по Булстат:[ЕИК], разноски по делото в размер на 1 432.38 лв. (хиляда четиристотин тридесет и два лева и 38 ст.).

ОСЪЖДА ЕТ "Елпин трейд-Елена Николова" със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], ЕИК по Булстат:[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите, [населено място], [улица], юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба или протест пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: